

Eesti Invaspordi Liidu juhatusse kandideerimise avaldus

Alar Õige

Sünd. 1964

Invaspordi Klubi Parasport MTÜ juhatuse liige

Käesolevaga palun mind arvata Eesti Invaspordi Liidu juhatuse liikmekandidaadiks eelolevatel valimistel

Minu jaoks olulised teemad järgmises juhatuses töötamisel:

1. Spordialade mitmekesistamine

Samavõrd oluline kui olemasolevat (olemasolnud) spordialade elulhoidmine on uute, senini harrastamist või tippspordi tasemeni arendamist mitteleidnud spordialade lisamine. Põhjuseid võib vaadelda mitmeti – alates valiku laiendamisest harrastajatele, vähetähtis pole ka võimalike huviliste-harrastajate lisandumine liikmeskonda, aga kõige tähtsam oleks tiptulemuseks sobilikule sportlasele võimaluse avamine. Usun siiralt, et vastava võimekusega sportlasele on võimalik tänases Eestis kehtestada harrastamiseks vajalikud olulised tingimused – spordibaaside keskkond, treener, füsioteraapiline ja spordiarsti tugi, teotusmeeskond, rahastamine. Kindlasti on oluline seejuures tekitada ja hoida treeneri motivatsiooni ning koormuse jaoks piisava hulga harrastajate kogumine. See omakorda tähendab, et senisest enam tuleb tööga keskenduda organisatsioonile uute, eeskätt noorte sportlaste kaasamiseks. Kõikide oluliste sarnaste/samaste kontingentidega tegijatega tuleb luua senisest erinevalt toimivad, teineteist toetavad kontaktid ning suhted – andmaks vastavat võimekust ja soovi omavatele kaaskondsetele võimaluse enese võimekuse avardamiseks, baastervise tugevdamiseks

2. Tippspordi ja harrastusspordi süsteemsete keskkondade arendamine

Praeguseks on EIL tähelepanu tegevustes kahestunud – suure osa liikmesklubide peamiseks väljakutseks on sotsialiseerumistegevused spordiharrastusega seondult, vähemuses on tulemusspordile, sh. rahvusvahelisele tulemusspordile orienteeritud sihttegevustega liikmesorganisatsioonid. Aktiivselt tuleb leida nende kahe suuna vahele tasakaalustatud lähenemisi, samuti läbi uute noorliikmete kaasamise (kohapealsete organisatsioonide peaülesanne leida ning toetada harrastajaid) kaudu aidata läbi kehakultuuri harrastuse potentsiaaliga noori tippspordini. Selgelt tuleb võtta ette EPOK ja tema liikmesliitude lähendamine – siinses kontekstis just ühiste spordivõistluste kaudu kohalikul vabariiklikul tasemel sporditegemise kaudu kõigile võimaluste

avardamist, samas kulutuste vähendamist konsolideerimise kaudu. Kuigi tippspordlaste rahvusvahelistele võistlustele väljaviimise loovutamine EPOK tegevustesse võib esmapilgul tunduda EIL tähtsuse vähendamisena, on tegelikkus vastupidiselt võimalusi ja suutlikust parandav – panustades kogu tähelepanu kohapealsetele tegijatele ning tegevustele, annab see võimaluse suurema pühendumisega avardada paikkondlike tegevusi.

3. Organisatsioonilise struktuuri kohandamine nüüdisaegsetele toimimisviisidele

EPOK puuetega inimeste spordivalla katusorganisatsioonina on senini vaid vähesel määral suutnud siduda olemasoleva ressursi raames liikmesliitude ühiseid sporditegemisi. Lisaks tänaseks paljudel puuete ülestel spordialadel edukaks koostööks vajalike ühistegemiste koordineerimatusele on eranditult kõikide EPOK liikmesliitude võimekus lisarahastuse leidmisel põhjendamatult erinev, ja paraku seeläbi üksteise arvelt võimalusi vähendav. Kui EIL oma EPOK kaudu riigirahastusele on läbi projektitaotluste, sponsorsuhete suuteline kaasama lisaks 2,5 korda samaväärses ulatuses vahendeid, on EPOK vähimad lisavahendite kaasamised jäämas 30% . See on selgelt iseloomustav organisatsiooni ülesehitust ning võimekust, mis Eesti väiksust arvestavalt pole ratsionaalne ega kellelgi vahendeid loov. Sestap näen tulevikku sellisena, kus EIL võtab EPOK all koondada kõik puuetega inimeste sporditegemisest huvitatud liidud koondada. Et mitte kaotada rollitunnetust, näen liikmesliitude peamiseks ülesandeks liitunud klubide Eesti tasemel kehakultuuri ja harrastusspordi korraldamist, ning meie napi tippspordi koondamist EPOK alla. Siinest selgem rollijaotus võimaldab senisest enam koostöö kaudu leida lisaväge läbi puuetega inimeste sporditegemise mainekujunduse, ühiste propaganda päevade, meediasuhtluse, samuti tippspordi sündmuste erinevate kajastuste ja ühiste infokeskkondade loomise annab parema võimaluse kõigile, eranditult kõigile. Muidugi on selle juures kõige olulisem kõigi ühine tahe ning tehtav pingutus. Nii kõikides erinevates organisatsioonides kui ühendavas EPOK'is.

4. Koostöö ja ühisosa samaliigiliste organisatsioonidega

Paljud puuetega inimeste spordialad on tegelikkuses puuete ülesed – ujumine, kergejõustik, sõudmine, suusatamine jne. Seeläbi oleme juba senisest enam üksteisega seotud, teineteisest tulenevad. Praegune teravalt puude alusel eristumine on meile loonud takistusi, milliste ületamisega näeme omades igapäevastes toimetamistes põhjendamatut vaeva. EIL peaks julgemalt võtma ette ning osalema puuete ülesel spordielu korraldamisel, vastupidiselt senisele. Lisaks tuleks julgemalt vastavate ühistegemiste avaldustega koostööks pöörduda teiste puuetega inimeste spordiorganisatsioonide poole. Parandada tuleks tänast mitte kõige paremini sujuvat koostööd ka teiste liikumispuuetega piirkondlike organisatsioonidega – meie ühiseesmärk spordi vallas peab saama ühendavaks, siduvaks tegevuseks. Samuti tuleb senisest suuremate ühistegemuste kaudu saavutada nii kõlapind kui tõestada meie olulisus – pean silmas siin meditsiinifääri, erinevaid ühendusi, mis seovad spetsiifiliste tervisehädadega või sotsiaalse taustaga inimesi, aga ka nn. Normaalspordi latusid, kellel nüüdseks on tekkinud suutlikkus ja vajadus oma eksistentsi laiahaardelisuse tõestamiseks koostöö järele meiega

5. Isiklikule tegevuspanusele keskendumine

Läbi Invaspordi klubi Parasport jätkan paljude erinevate spordialade – parasõudmine, kelguhoki, kergejõustik (sh. nägemispuudega sportlastele), talispordialad lumel, ratastooli tennis, ratastooli korvpall, istevõrkpall jne. arendamist ja võimalusena harrastajatele pakkumist. EIL ei ole minu jaoks võimalus pääseda ligi vahenditele, vaid keskkond, mille abil luua harrastajatele tingimused. Senini kogutud kogemust nii kohalikul, Eesti tasandil kui kümne aasta pikkust suhtlemist rahvusvahelisel tasandil ja tasemel erinevate spordiala juhtivate inimestega tahaksin kasutada meie koduse spordikeskkonna arendamisel ja suunamisel. Näeksin EIL tulevases juhatuses paljusid neid spordihingega inimesi, kelle jaoks on oluline läbi koostöö ja kaasatuse realiseerida ennast ning omi võimekusi. Senine juhatus suutis asju hoida valdavalt olemasoleval tasemel – uutelt juhatuse liikmetelt sooviksin näha vahetut isiklikku panustust tegudega. Ma ei pea võimalikuks olla ainult valmis otsustama olukordades, mis on lihtsalt ette valmistatud teiste juhatuse liikmete poolt – iga tulevane juhatuse liige peaks olema valmis algatusteks, ja nende algatuste raames nii isiklikuks panustuseks kui ka ühistöö korraldamise kaudu eesmärkide seadmiseks, nende jaoks tegudega toetust andes.

Alar Õige